

סנדלה של מרתא

סיפורה של אישה אחת בירושלים

גיטין נו,א:

מרתא בת בייתוס עתירתא דירושלים הויא.

שדרתה לשלוחה ואמרה ליה: זיל אייתי לי סמידא.

אדאזל איזדבן, אתא אמר לה: סמידא ליכא, חיוורתא איכא. אמרה ליה: זיל אייתי לי.

אדאזל איזדבן, אתא ואמר לה: חיוורתא ליכא, גושקרא איכא. א"ל: זיל אייתי לי.

אדאזל איזדבן, אתא ואמר לה: גושקרא ליכא, קימחא דשערי איכא. אמרה ליה: זיל אייתי לי. אדאזל איזדבן.

הוה שליפא מסאנא, אמרה: איפוק ואחזי אי משכחנא מידי למיכל, איתיב לה פרתא בכרעא ומתה...

איכא דאמרי: גרוגרות דר' צדוק אכלה, ואיתניסא ומתה...

כי הוה קא ניחא נפשה אפיקתא לכל דהבא וכספא שדיתיה בשוקא אמרה האי למאי מיבעי לי.

רש"י: סמידא – סלת. חיוורתא – פת נקיייה. גושקרא – פת קיבר. פרתא – פרש של גללי בהמה. ומתה – מחמת איסטניסותה. גרוגרות – מאותם שנשאר לרבי צדוק שמצץ את מימיה ומצאתה היא ואכלתה לרעבונה ומריח החולי של רבי צדוק שנכנס בגרוגרת טעמה ומתה באסטניסותה.

2. ירושלמי כתובות לח,ב: תני מעשה במרתא בת בייתוס שפסקו לה חכמים סאתים יין בכל יום... אף על פי כן קיללה אותן ואמרה להן כך תתנו לבנותיכם אמר ר' אחא וענינו אחריה אמן.

3. יומא יח,א: א"ר אסי: תרקבא דדינרי עיילא ליה מרתא בת בייתוס לינאי מלכא על דאוקמיה ליהושע בן גמלא בכהני רברבי. **רש"י:** מרתא בת בייתוס – אלמנה עשירה היתה, וקידשה יהושע בן גמלא, ונתנה ממון לינאי המלך ומינהו להיות כהן גדול.

4. סוכה נב,ב: אמרו על בנה של מרתא בת בייתוס שהיה נוטל שתי יריכות של שור הגדול שלקוח באלף זוז ומהלך עקב בצד גודל ולא הניחוהו אחיו הכהנים לעשות כן משום ברב עם הדרת מלך.

5. גיטין נו,א: שדריה עילויהו לאספסיינוס קיסר אתא צר עלה תלת שני. הוה בה הנהו תלתא עתירי: נקדימון בן גוריון ובן כלבא שבוע ובן ציצית הכסת... חד אמר להו אנא זיינא להו בחיטי ושערי, וחד אמר להו בדחמרא ובדמלחא ומשחא, וחד אמר להו בדציבי... **הוה להו למיזן עשרים וחד שתא.** הוה בהו הנהו בריוני אמרו להו רבנן ניפוק ונעביד שלמא בהדיהו לא שבקינהו, אמרו להו ניפוק ונעביד קרבא בהדיהו אמרו להו רבנן לא מסתייעא מילתא. קמו קלנהו להנהו אמברי דחיטי ושערי והוה כפנא.

6. מדרש איכה רבה, פרשה א: מעשה במרתא בת בייתוס שקדשה יהושע בן גמלא ומינהו המלך להיות כהן גדול... פעם אחת אמרה: אלך ואראה אותו, היאך הוא קורא בתורה ביום הכפורים. מה עשו לה? הוציאו לה טפיטות (שטיחים) מפתח ביתה עד פתח בית המקדש, כדי שלא יתייחפו רגליה, ואף על פי כן נתייחפו רגליה..."

7. רמב"ם, הל' תשובה ג,יא: הפורש מדרכי צבור, ואף על פי שלא עבר עבירות אלא נבדל מעדת ישראל, ואינו עושה מצות בכללן, ולא נכנס בצרתן ולא מתענה בתעניתן, אלא הולך בדרכו כאחד מגויי הארץ וכאילו אינו מהן – אין לו חלק לעוה"ב.

דף מקורות לשיעורו של הרב יוני לביא

לחומרי תוכן והעשרה: Milatova.org.il לקבלת סרמון לקראת שבת שלחו הודעת ווצאפ למס': 054-6702313